

Sandefjord, 3. juli 2015: Vedtak i sak 21-2015.

Klager: NN

Innklaget: Oslo Creditservice AS, Postboks 502 Sentrum, 0105 Oslo

Saken gjelder: Om utført kredittsjekk m.m. utsetter klager for urimelig påtrykk i strid med god inkassoskikk

Thor Dahls gt. 1 A
Postboks 311, 3201 Sandefjord
Tlf.: 33 46 56 57 . Faks: 33 46 93 13
E-Mail: post@inkassoklagenemnda.no
Bankgiro: 2490.56.30748
Org.nr.: 971 317 612
www.inkassoklagenemnda.no

1. Kravet.

Saken gjelder opprinnelig to ubetalte fakturakrav til XX AS. Samlet hovedkrav som ble overført til inkasso utgjorde kr 3 199,20.

2. Saksforholdet.

I girobrev 16.01.15 fra innklagede ble klager purret på manglende betalt avdrag. Avdragsbeløpet var kr 500 og betalingsfristen var satt til 30.01.15. Det het blant annet «Dersom du ikke betaler det avtalte avdraget innen 14 dager eller tar kontakt med oss for å avklare situasjonen, anses avtalen opphørt. Videre pågang vil da bli iverksatt uten ytterligere varsel».

YY AS (kredittopplysningsbyrå) sendte 19.01.15 varsel om «Nyregistrering av anmerkning» på bakgrunn av innmeldt krav fra innklagede. Det ble opplyst at anmerkning ville bli registrert 18.02.15. I varselet het det blant annet «Dersom De er uenig i overnevnte registrering, må De straks kontakte inkassobyrået eller kemneren som behandler saken. Inkassobyrået eller kemneren vil sørge for at saken blir slettet dersom den ved en feil er rapportert til oss».

I e-post til klager 22.01.15 bekreftet innklagede at de aksepterte kr 2 250 som fullt oppgjør ved betaling innen 23.01.15. Betaling av kr 2 250 ble foretatt innen fristen. Innklagede bekreftet i brev fire dager senere at saken var avsluttet.

Klager henvender seg til Inkassoklagenemnda 28.01.15. I klagen ble det anført at avdragsavtalen ikke var misligholdt og at avtalt beløp var betalt innen fristen. Likevel ble det varslet om betalingsanmerkning.

Innklagede informerte YY AS om at betalingsanmerkningen kunne slettes. YY bekreftet i brev av 02.02.15 at betalingsanmerkningen ikke ville bli registrert.

Klager mottok Gjenpartsbrev, datert 27.02.15, fra YY AS vedrørende foretatt kredittvurdering av innklagede.

Sekretariatet for Inkassoklagenemnda oversendte klagers henvendelse til innklagede.

Før innklagdes tilsvare var mottatt oversendte klager kopi av korrespondanse hun hadde hatt med innklagede og YY. YY skal ha vurdert det slik at innklagede ikke hadde saklig grunn for kredittsjekken som nå var foretatt.

I sitt tilsvare til Inkassoklagenemnda redegjorde innklagede for saksbehandlingen og at betalingsanmerkningen var slettet. Det ble anført at de ikke hadde gjort noe klanderverdig i saken. Vedlagt lå utskrift av loggen på saken. Innklagede opplyste at de ikke hadde ytterligere å tilføye etter å ha fått oversendt klagers nye henvendelser.

3. Partene anfører.

Klager anfører at innklagede har utsatt henne for urimelig påtrykk, i strid med god inkassoskikk, ved at de først truet med å registrere betalingsanmerkning og siden foretok kredittsjekk uten saklig grunn. Hun har ikke brutt

noen avtale og grunnlaget for å registrere betalingsanmerkning var derfor ikke til stede. Klager har alltid tatt kontakt og endret avtalene, slik at avtaler ikke er misligholdt. Hun betalte avtalt beløp innen avtalt frist.

Innklagede anfører at det har vært mye fram og tilbake i denne saken, og at den ene avdragsordningen etter den andre ikke har vært overholdt og utsettelse har blitt gitt gang på gang. Purring på avdrag som det vises til her, ble sendt 16.01.15 og avtalen med debitor ble inngått først den 22.01.15. Brevet fra YY er datert 19.01.15, dette er altså før debitor inngår avtalen den 22.01.15. Vi mottar betaling fra debitor den 26.01.15 og 29.01.15 sendes e-post til YY om at betalingsanmerkning kan slettes.

Det avvises at det er gjort noe klanderverdig i saksbehandlingen.

4. Inkassoklagenemndas syn på saken.

Saken ble behandlet i fulltallig nemndsmøte 22. juni 2015. Vedtak ble fattet med følgende begrunnelse:

Etter inkassoloven § 22 og avtale mellom Norske Inkassobyråers Forening og Forbrukerrådet av 20. februar 2003 om klagenemnd for inkassotjenester behandler Inkassoklagenemnda klage på inkassoselskaper i forbindelse med tvist om forpliktelser etter inkassoloven.

Det følger av inkassoloven § 17 første ledd at skyldneren plikter å erstatte fordringshaverens nødvendige kostnader ved utenrettslig inndrivelse etter standardsatser fastsatt i forskrifter med hjemmel i § 19. Etter § 17 fjerde ledd kan inkassokostnader likevel ikke kreves dersom inkassator har opptrådt i strid med god inkassoskikk overfor skyldneren, jf. inkassoloven § 8.

Inkassoklagenemnda har lagt til grunn at selve kravet er erkjent av klager og at det ikke er fremsatt innsigelser mot kravet eller innfordringen av dette. Innsigelsen knytter seg, slik Inkassoklagenemnda oppfatter det, til den varslede registreringen av betalingsanmerkning, mottatt etter at kravet var betalt, og den etterfølgende kredittvurderingen.

Inkassoklagenemnda viser til at betalingsanmerkning overfor forbrukere først kan registreres etter at det er tatt ut rettslige skritt, eller der det foreligger en misligholdt avdragsavtale. Da det ikke har vært tatt ut rettslige skritt i saken, legges det til grunn at varsling om registrering av betalingsanmerkning er sendt med bakgrunn i purringen på avdragsavtalen, sendt 16.01.15.

Av loggen innklagede har fremlagt fremgår det at klager, etter samtale 05.01.15, fikk innvilget utsettelse med betaling til 20.01.15. Nemnda er av den oppfatning at purringen, som innklagede sendte 16.01.15, la et urimelig påtrykk på klager. I tillegg medførte den manglende interne registreringen av utsettelsen til at kravet ble sendt for registrering av betalingsanmerkning. Klager har reagert voldsomt på dette, og har kontaktet både innklagede og YY AS for å forsikre seg om at anmerkning ikke ble registrert. Purringen og varselet om registreringen av betalingsanmerkningen, som ble sendt før avtalt forfall, har således utvilsomt påført klager et urimelig påtrykk, i strid med god inkassoskikk.

Da klager har nådd frem på annet grunnlag, har ikke nemnda vurdert om innklagedes kredittvurdering, angivelig foretatt for å sjekke at betalingsanmerkning ikke var registrert, var i strid med god inkassoskikk. Nemnda viser til at det må foreligge saklig grunnlag for å foreta kredittvurdering. Å foreta en kredittvurdering kun for å kontrollere om en anmerkning er slettet, vil ifølge kundebehandler hos kredittopplysningsbyrået ikke være saklig grunn. Dersom dette er tilfellet, vil det relativt lett anses å stride mot god inkassoskikk.

Klagen har etter dette ført frem, og klager plikter ikke å erstatte fordringshavers inkassoomkostninger.

Vedtaket er enstemmig.

5. Vedtak:

Klager gis medhold og har krav på å få tilbakebetalt de utenrettslige inkassoomkostningene.

Rune Jensen
Leder Inkassoklagenemnda

Hilde I. Slevigen
Sekretariatsleder for Inkassoklagenemnda